

Чесна бідність

Роберт Бернс

Хай бідні ми, хай злидні ми,
Не маємо нічого,
А будьмо чесними людьми
Й не біймося нікого.
Нічого, нічого,
Що ми звання простого!
Звання — лиш карб, людина — скарб,
Цінніший від усього.

Хоч ми їмо черстві шматки,
Вдягаємось убого,
А в багача булки й шовки —
Ми людяніш од нього.
Нічого, нічого,
Що ми живем убого,
А чесним бути в бідності —
Найвище од усього.

Бундючиться вельможний лорд,
Що сотні слуг у нього;
Дурний, як пень, лихий, як чорт,
А строїть з себе Бога.
Нічого, нічого,
Що стрічка й хрест у нього,
Бо хто розумний чоловік, —
Сміється з того всього.

Король зведе в дворянський стан
Лакейчука двірського,
Людини ж праведної сан
Не дасться ні від кого.
Що з того пустого
Дворянства гербового?
Шляхетний дух, шляхетний ум
Шляхетніш того всього.

Молись же всяк, щоб стало так —

А йдеться вже до того! —
Щоб ум і честь, де тільки єсть,
Пробили скрізь дорогу.
Нічого, нічого,
Діждем ладу нового,
Торжествуватиме весь світ
Братерства перемогу!